

Δελτίο Τύπου του Μορφωτικού Ιδρύματος της ΕΣΗΕΑ για την παρουσίαση του βιβλίου της Ντίνας Εξάρχου

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΤΗΣ ΕΣΗΕΑ

7.10.15

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Τη **Δευτέρα, 12 Οκτωβρίου 2015**, στις **7 μ.μ.**, στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ (α΄ όροφος) θα γίνει η παρουσίαση του πέμπτου βιβλίου της δημοσιογράφου **Ντίνας Εξάρχου** (μέλους της Ενώσεως), που φέρει τον τίτλο **«θα σου βάλω πιπέρι στη γλώσσα»** (εκδόσεις ΕΝΤΟΣ).

Την παρουσίαση θα κάνει ο φιλόλογος Μανώλης Χατζηνάκης, πρώην υφυπουργός Πολιτισμού.

Κείμενα του βιβλίου θα διαβάσουν οι ηθοποιοί Ηλίας Λογοθέτης και Μαρία Ζαχαρή.

Η παρουσίαση του βιβλίου θα συνοδευτεί από καλλιτεχνικό πρόγραμμα με την τραγουδίστρια Νατάσσα Παπαδοπούλου-Τζαβέλλα και τον πιανίστα και συνθέτη Πέτρο Μπεράτη.

Δυο λόγια για το βιβλίο «θα σου βάλω πιπέρι στη γλώσσα»:

Είναι ένα βιβλίο με είκοσι μικρά αφηγήματα για τη ζωή των γυναικών της Αθήνας (κυρίως) στις δεκαετίες 1950-1960.

Είκοσι στιγμές μιας ζωής την οποία αν ελάμβαναν γνώση οι σημερινές τριαντάρες, τριανταπεντάρες και σαραντάρες Ελληνίδες, δικαίως θα αναρωτιούνταν: «Μα, εξωγήινα όντα ζούσαν εκείνο τον καιρό στη χώρα μας»;

Η γυναίκα είναι η πρωταγωνίστρια στο βιβλίο:

Αν είναι εργαζόμενη ζει με την ψευδαίσθηση ότι είναι

χειραφετημένη.

Αν είναι νοικοκυρά είναι πλήρως εξαρτημένη από τον βιοπαλαιστή σύζυγο, ο οποίος τις περισσότερες φορές είναι ο κλασσικός σύζυγος και πατέρας-αφέντης.

Αν έχει την κακή τύχη να έχει «ατιμασθεί» από τον αγαπημένο της ή τον επίσημο μνηστήρα της και ο δεσμός διαλυθεί, τότε η λύση της παρθενορραφής είναι επιβεβλημένη αν επιθυμεί να συνάψει σχέση με άλλον άντρα και να κάνει οικογένεια.

Αν είναι μια απλή μαθήτρια του γυμνασίου ή μια φοιτήτρια του πανεπιστημίου θα πρέπει να ψάξει να βρει καλή κρυψώνα για το «έγκλημά» της δηλαδή για την ερωτική σχέση της με κάποιον συμμαθητή ή κάποιον συμφοιτητή της.

Αν είναι πολύ φτωχή την περιμένει οπωσδήποτε η ξενιτειά της Αυστραλίας, της Γερμανίας ή του Καναδά, όπου ο πατέρας της την έχει αρραβωνιάσει...δι'άλληλογραφίας και ερήμην της με κάποιον Έλληνα μετανάστη.

Είκοσι «στιγμές» μιας ζωής που θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν και σαν μια μικρή, απλή, εκλαϊκευμένη κοινωνιολογική μελέτη της εποχής εκείνης.